

T A U

FRANCISCAANSE
SPIRITUALITEIT
VANDAAG

TAU SPIRITUALITEIT VERDIEPING ACTIVITEITEN REIZEN EN TOCHTEN LOKAAL
CONTACT

EEN HANDDRUK EN EEN VREDESWENS

Mijn broederlijke ervaring vond plaats tijdens de vredeswake van de Interlevensbeschouwelijke werkgroep in Heusden-Zolder, in 2019. Corona verhinderde ons voorlopig deze traditie verder te zetten.

Reeds lang vooraf is onze werkgroep, die bestaat uit bijna evenveel moslims als christenen, bezig met de voorbereiding. Welk thema zoeken voor de vredeswake, welke bijpassende gebeden en liederen, gebeden zowel in het Nederlands als in de Turkse taal / Arabisch. Wie werkt mee, hoe wordt er uitgenodigd, ... En als dan alles klaar is, is het bang afwachten in de Katholieke kerk van Zolder, waar de wake zal doorgaan.

Met hoevelen gaan ze opdagen, zowel moslims als christenen? Uiteindelijk dagen een 170 deelnemers op.

Twee broederlijke momenten deden me kippenvel krijgen. Pater Bob Van Laer, minderbroeder, een islamleraar en coördinator Jac zetten samen het 'Loflied op de Almacht van God in'. Zij zongen de strofen voor, alsook het refrein "Halleluja - El hamdelillah", alternerend in het Nederlands en in het Arabisch. Ook de aanwezigen in de kerk hadden de tekst op papier en konden meezingen. Die uitvoering was zo warm, zo broederlijk, zo enthousiast dat er maar geen einde aan kwam en het refrein steeds maar herhaald werd. Het doet me nog altijd wat, telkens ik de uitvoering nog eens bekijk en vooral, beluister. (zie hierboven)

Na de wake had een tweede kippenvelmoment plaats: **de handdruk met vredeswens**. Iets dat in deze coronatijd, spijtig genoeg, ondenkbaar geworden is. De voorgangers van de wake gaan vooraan in de kerk staan en begroeten mekaar met een handdruk en een vredeswens. Vervolgens komen de deelnemers op de eerste rij naar voor en begroeten de voorgangers, waarna zij rechts naast hen plaats nemen. Vervolgens komen de volgende deelnemers naar voor, begroeten en nemen verder plaats.

Zo wordt een ketting gevormd, christenen en moslims door mekaar, jong en oud, vrouw en man..... De rij wordt langer en langer tot achter in de kerk. En verder naar links en zo terug naar voor. Uiteindelijk is de cirkel rond en komen de laatste deelnemers opnieuw vooraan naast de voorgangers nadat ze wel **170-maal vrede gewenst hebben**. Een applaus volgt en iedereen blijft op zijn / haar plaats verder praten.

Ontroerend, deugdzaam, blije gezichten! **Hier was vrede en broederlijkheid aanwezig!** Enkele foto's hierbij proberen even de sfeer te schetsen maar kunnen niet de broederlijkheid vatten van het halfuur lang vrede wensen. Zoals zovelen ging ik als "een ander mens" huiswaarts.

Met dank aan Willy Van Aelst

TERUG